

ע"פ 4978/19 - חוסאם אבו מנסור, מוחמד אבו מנסור נגד מדינת
ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4978/19 - א'

לפניהם כבוד השופט ג' קרא

המבקשים:

1. חוסאם אבו מנסור
2. מוחמד אבו מנסור

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי
בחיפה בת"פ 18-16429 מיום 12.6.2019
על ידי כב' השופט ערן קויטון

תאריך הישיבה:

כ"א בתמוז התשע"ט (24.07.19)

בשם המבקשים:

עו"ד עאלבייראת
עו"ד עודד ציון

בשם המשיבה:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש 1 בבית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ע' קויטון) מיום 12.6.2019 בת"פ 18-16429 עד להכרעה בערעורו.

1. המבקש 1 (להלן: המבקש) הורשע על פי הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאה

עמוד 1

והובלת נשק, חלק מנשק, אביזר לנשך ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתוב האישום המתווך, נהג המבוקש ברכבו כשהוא מחזיק, נושא ומוביל חפץ דמי רובה סער מסוג 16-M (להלן: הנשך), שתי מחסניות המתאימות לנשך טענות בצדורים, שתי מחסניות המתאימות לאקדח, שלושה כדורים ומכלול המתאימים לנשך. באותו עת, ישב אחיו של המבוקש, המבוקש 2, לצדיו ברכב.

2. עובר לגור הדין, הוגש תסaurus שירות מבוחן בעניינו של המבוקש בבית משפט קמא. מהتس考יר עולה כי המבוקש הינו אב לארבעה ובטל חנות לחומרה בניין. עוד עולה כי המבוקש נעדר עבר פלילי; כי הוא נטל אחריות מלאה למיחס לו בכתב האישום תוך שביטה הבנה לשיכונים הנש��ים ולחומרה הטמונה בעבירות נשך; כי במהלך הליך המעצר הוא שולב בקבוצה טיפולית שבה הצליח לבחון את התנהלותו וליטול אחריות על בחירותיו.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם משכיל שאינו בעל דפוסי חסיבה והתנהגות ערבייניים וכי מעצרו היווה גורם הרתעתי ומצביע גבולות. שירות המבחן העריך כי נוכחות היליך הפלילי המתנהל נגד המבוקש – המהווה עבورو גורם מדרבן, מרתקיע ומצביע גבולות – הסיכון להישנות התנהגות עברינית מצדו נמוכה, וסביר כי יש לשלובו בקבוצה טיפולית ייעודית. לפיכך, בא שירות המבחן בהמלצתה להעמיד את המבוקש בפיקוח תחת צו מבוחן למשך שנה וחצי לצד הטלת מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות.

3. בגור דין, עמד בית המשפט המחויז על מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בנסיבות המקרה, בפרט על ידי המבוקש, ועל חומרתן הרבה של עבירות הנשך למיניהן. בשים לב לטעמים אלו ובהתייחס לפסיקה הנוגגת, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבוקש נع בין 18 ובין 36 חודשים בפועל.

בגזרת העונש בתחום המתחם, התחשב בית המשפט בהודאותו של המבוקש; בעברו הנקן; בכך שהואלקח אחראיות על מעשיו והביע חריטה כנה; באורח חייו הנורטטיבי; ולעובדה כי מאז שביצע את העבירות וושחרר ממעצר לפני השנה, לא היה המבוקש מעורב בפלילים. בית המשפט מצא כי אמןם בנסיבות העניין אין מקום לחזור ממתחם העונשה שהעמיד, אך סביר כי יש לגזר את העונש בתחום המתחם. לפיכך, גזר על המבוקש 18 חודשים מאסר לריצוי מאוחר סורג ובריח בניכוי ימי המעצר, ומאסרים מותניים.

4. ביום 22.7.2019 הגיש המבוקש ערעור המופנה נגד גזר הדין, ולצדו הבקשה דין. ביום 24.7.2019 התקיים הדיון בבקשתה.

5. לטענת המבוקש, נסיבותו של מקרה זה מצדיקות את עיקוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו. נטען כי המבוקש קיים את תנאי השחרור במלואם ולא הפרות, וכי בכך הוא הוכיח שהוא ראוי לאמון שניתן בו. עוד נטען כי בעניינו של המבוקש ניתן תסخير חיובי ביותר, וכי נוכח משך עונש המאסר שהוטל עליו, דחיתת בקשתו לעיקוב ביצועعشiosa לסקל את מטרת הערעור. לבסוף, טוען המבוקש כי סיכוי ערעוורו גבוהים.

6. מנגד, טוענת המשיב כי סיכויי הערעוור נמוכים נוכחים חומרת העבירות. עוד טוענת המשיב כי אף אם בית

משפט זה ימצא לסתות מהמתחם שקבע בית המשפט המחויז משיקולי שיקום ולמעשה להפחית מעונש המאסר במספר חדשים, הרי שעדיין מטרת הערעור לא תסוכל.

7. לאחר שענייני בבקשת על נספחה והازנתו לטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים, הגיעתי לכל מסקנה, לא בלי לבטים, כי דין הבקשה להתקבל.

8. בכלל, נאשמנגעזר עליו עונש מאסר בפועל חיב להתחילה בראיציו עונשו מיד בסמור למתן גזר הדין, ואין בערעור כשלעצמיו כדי להביא לעיכוב ביצוע עונשו. עם זאת, נקבע כי בית המשפט רשאי להוראות על עיכוב ביצוע במקרים קיימות מסוימות, אשר משקלן עולה על זה של משקל האינטרס הציבורי באכיפה מיידית(ראו: ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)), כאשר הנטול להווכח קיומן של נסיבות כאמור, רובץ על כתפי המבקש (ע"פ 2656 פלוני נ' מדינת ישראל(30.4.2019)). לצורך הכרעה בבקשת לעיכוב ביצוע, יש לבדוק, בין היתר, את הדברים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על המבקש; טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; ונסיבות האישיות (ראו, למשל, ע"פ 8863 פלוני נ' מדינת ישראל (11.01.2016)).

למרות חומרת העבירות בהן הורשע המבקש, סבורני כי בנסיבות העניין יש מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר שנגזר עליו נוכח תקופת המאסר הקצרה יחסית, 18 חודשים, ממנה נוכחה תקופת מעצר של בחודש וחצי, שעלולה לייתר את הדיון בערעור במידה ולא יעוכב עונשו (ראו והשוו: ע"פ 2955 מוקמל נ' מדינת ישראל(5.5.2019)). אך יש להוסיף את העובדה כי המבקש נעדר עבר פלילי; כי מאז שביצע את העבירות ושוחרר ממשער, לפני מעלה משנה, הוא לא הפר את תנאי שחרורו; כי המבקש מנוהל אורח חיים נורמטיבי; וכי בתסוקיר שירות המבחן הוערכה המסוכנות הנש��פת ממנו ברמה נמוכה. בנסיבות אלה, ומבליל לטעת מסמורות בסיכויי הערעור, מצאת כי יש מקום להיעתר לבקשתה.

9. הבקשה מתתקבלת אפוא. עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש יעוכב עד למתן פסק הדין בערעור. תנאי השחרור שהוטלו על המבקש 1 בבית משפט קמא יעדמו על כנמ עד למתן החלטה אחרת של בית משפט זה.

ניתנה היום, כ"ח בתמוז התשע"ט (31.7.2019).

ש | פ | ט